

A természettől tanulok

"Tanulni járok a vízhez, amely soha nem áll meg.

Tanulni járok a virághoz, amely felvidít, illatozik, és érintetlenül hagyja a csöndet.

Tanulni járok a gyökerekhez, amelyek a föld sötétjében hisznek a napnak.

Tanulni járok a madarakhoz, amelyek a világban vannak, de nem belebonyolódva a világba.

Tanulni a partoktól, amelyek híven őrzik egymást.

Tanulok a fától, amely elviseli a hőséget és frissességet ad másoknak.

A fűszáltól is tanulok: ha letapossák, felemelkedik, és így néz az égre, mint sajátjára.

A vízcsepptől is tanulok: magában rejti a szivárvány minden színét.

Az olajfától is tanulok,,: annyi mindenben ment keresztül, mégis továbbra is bőségesen adja az olajat, és az ezüstös fényt.

Tanulok a fényel körülvett csúcsoktól, melyeket a csönd burkol be.

Tanulok a hajnaltól, amely újra és újra megszületik, ha nem is látja senki a látványát.

Tanulok a növényektől: lábon maradva halnak meg.

Tanulok a szántóföldektől: mindig adnak és nem igényelnek semmit.

Tanulok: a teremtett világtól"

(szerzője ismeretlen)